

Sygn. akt VPa 56/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 maja 2013 roku

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie następującym:

Przewodniczący – SSO Krzysztof Głowczyński

Sędziowie: SSO Andrzej Marek (spr.)

SSR del. Agata Mularska - Karamon

Protokolant: Ewa Sawiak

po rozpoznaniu w dniu 28 maja 2013 roku ***w Legnicy***

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w C.

przeciwko A. C. i E. S.

o zapłatę

na skutek apelacji strony powodowej

od wyroku Sądu Rejonowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

z dnia 28 stycznia 2013 roku

sygn. akt IV P 255/12

I. oddala apelację,

II. zasądza od strony powodowej na rzecz każdego z pozwanych kwotę po 450 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 28 stycznia 2013 roku Sąd Rejonowy Sąd i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy oddalił powództwo (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w C. wniesione przeciwko A. C. i E. S. o zapłatę wypłaconych pozwanym (jako członkom zarządu spółki) premii. Sąd Rejonowy uznał, że sporne premie stanowiły składniki wynagrodzenia określone w umowach o pracę pozwanych. Pomimo nazwania tych świadczeń premiami uznaniowymi były to de facto premie (regulaminowe). O takich charakterze tego składnika wynagrodzenia pozwanych świadczy w szczególności określenie w umowie wysokości premii, przypadków kiedy może ona zostać zawieszona lub zmniejszona (rada nadzorcza pozwanej spółki nigdy takiej decyzji nie podjęła). Nadto z zeznań świadków J. S. i J. R. oraz samych pozwanych wynikało, że otrzymywali oni premie co miesiąc w stałej wysokości niezależnie od tego jaka była kondycja finansowa spółki. Przyznanie i wypłata premii nie były przy tym uzależnione od jakiegokolwiek wniosku pracownika i nie wymagała akceptacji któregoś z organów spółki.

Apelację od tego wyroku wniosła strona powodowa zarzucając wyrokowi naruszenie przepisów art. 77² § 5 w związku z art. 241²⁰ i art. 128 § 2 pkt 2 k.p. oraz art. 1 ust 2 regulaminu pracy obowiązującego w spółce od 1 października 2007 r. poprzez niezastosowanie tych przepisów. Wskazując na powyższe skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie powództwa w całości oraz o zasądzenie od pozwanych na rzecz strony powodowej kosztów postępowania za obie instancje.

Sąd Okręgowy - na podstawie prawidłowych ustaleń poczynionych przez Sąd Rejonowy – zważył, co następuje:

Apelacja na uwzględnienie zasługiwać nie mogła. W pełni prawidłowe są ustalenia faktyczne Sądu Rejonowego poczynione na podstawie właściwie zebranych i ocenionych dowodów. W szczególności na pełną aprobatę zasługuje argumentacja tego sądu dotycząca charakteru prawnego spornych świadczeń. Nie ma potrzeby powtarzać tych argumentów, są one wyczerpujące.

Leitmotivem apelacji jest kwestia dotycząca naruszenia przez Sąd Rejonowy przepisów art. 77² § 5 w związku z art. 241²⁶ § 2 k.p. (bo ten zapewne przepis, a nie art. 241²⁰ k.p. skarżąca miała na myśli) i art. 128 § 2 pkt 2 k.p.

Skarżący podnosząc te zarzuty nie ma racji. Wprawdzie w regulaminie pracy – na zasadzie odesłania do przepisów dotyczących układów zbiorowych pracy – nie jest dopuszczalne określanie warunków wynagradzania pracowników zarządzających w imieniu pracodawcy zakładem pracy, w rozumieniu art. 128 § 2 pkt 2 k.p., oraz osób zarządzających zakładem pracy na innej podstawie niż stosunek pracy (art. 241²⁶ § 2 w związku z art. 77² § 5 k.p.). Przez pracowników zarządzających w imieniu pracodawcy zakładem pracy należy rozumieć pracowników kierujących jednoosobowo zakładem pracy i ich zastępców lub pracowników wchodzących w skład kolegialnego organu zarządzającego zakładem pracy (np. – tak jak w niniejszej sprawie - członków zarządu w spółce z o.o.) oraz głównych księgowych (art. 128 § 2 pkt 2 k.p.). Przewidziane w regulaminie warunki wynagradzania mogą natomiast być wobec tych osób stosowane w zakresie przewidzianym w umowie o pracę wola stron stosunku pracy. Ustalenie takie może dotyczyć także składników wynagrodzenia określonych w regulaminie wynagrodzenia, co jest naturalne, skoro regulamin normuje zasadniczo typowe warunki (składniki) wynagradzania. Nie ma też przeszkód, aby ustalenie to zostało dokonane przy wykorzystaniu techniki odesłania do regulaminu pracy jako aktu prawnego regulującego określone składniki wynagrodzenia i zasady ich przyznawania (por. wyrok SN z 24 lipca 2009 r., I PK 49/09, OSNP 2011/5-6/78).

Skoro warunki wynagradzania pozwanych w zakresie premii określone zostały w ich umowach o pracę (jako wola stron stosunku pracy), to nie ma żadnych podstaw do ich kwestionowania i w konsekwencji uznania świadczeń wypłaconych pozwanych za nienależne.

O kosztach zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. i §§ 6 pkt 4, 12 ust. 1 pkt 2, 13 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.)